

บัญชีผลงานพิมพ์ กรมพิมพ์แผนกคัมภีร์พระบรมมหาราชวัง

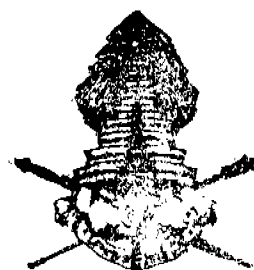
เล่ม ๘ แผ่นที่ ๑๓ วันที่ ๒๘ มิถุนายน รัตนโกสินทร์ศก ๑๑๐ หน้า ๑๐๐

สารบัญ

ข้อบังคับสำหรับข้าหลวง กองจับของชำระไร ผู้ร้าย หัวเมืองฝ่ายตะวันออกแลฝ่ายเหนือ	หน้า ๑๐๐
จำนวนพระสงฆ์ตามเถร ซึ่งสอยไล่พระปริยัติ ธรรม ได้ใน ปี ๑๑๐	หน้า ๑๐๔
แม่กองชำระความผู้ร้ายหัวเมืองฝ่ายตะวันออก	หน้า ๑๐๕
ชาวคาย	หน้า ๑๐๕
แจ้งความกรมพยาบาล	หน้า ๑๑๐
แจ้งความมหาดชาตวิทยาลัย	หน้า ๑๑๐
แจ้งความโรงเรียนสุนันทาลัย	หน้า ๑๑๐
แจ้งความโรงเรียนเท็กซ	หน้า ๑๑๐

คตสจลพระคลังมหาสมบัติ

หน้า ๑๑๑

ข้อบังคับ

สำหรับข้าหลวง กองจับ กองชำระไร ผู้ร้าย
หัวเมืองฝ่ายตะวันออกแลฝ่ายเหนือ

มีพระบรมราชโองการ มาณพระ
ยัษฐาสวสังฆนาท กำรัสเหนือเกล้าฯ
สั่งว่าเติมไต่ไปรทเกล้าฯ ให้พระยาสุรศักดิ์
มนตรี ผู้บัญชาการ ทหารบก เป็นแม่กอง
ใหญ่ จับไรผู้ร้ายหัวเมืองฝ่ายตะวันออกแล

มีหน้าที่พนักงาน ที่จะต้อง รวบรวมพิจารณาหาความ
 สัตย์จริง ในคำหาข้อสงสัย ในผู้ร้าย ทั้งหลาย ที่
 กองจับ ๆ มาให้ให้ไว้ความ โดยแน่นอนมัน
 คงว่าอายคนร้ายผู้ใดเคยกระทำร้าย อย่างไรเมื่อ
 ไรเท่าไร แลต้องทูลพระราชากำหนดโทษใครควร
 ลงโทษ ใครใดแล้วให้ขอกส่งตัว อายผู้ร้าย แลคำ
 ปฤจฉา มายังกรมพระนครบาลยัง กรุงเทพ ฯ แล
 แม่กองพิจารณา มีอำนาจที่จะมีคำสั่งกองจับแก่
 กรมการ ให้จับให้ส่งผู้ใดมาได้ ตามแลพิจารณา
 ไว้ ไม่ว่าผู้ที่ต้องจับไว้แล้ว ฤฯยังไม่ต้องจับ
 แลมีอำนาจที่จะทำคำตัดสิน ฤฯยัง คับไว้ของ
 จับปล่อยตัวผู้ ที่จับไว้ ให้ตลอดตามควรแก่ยุติธรรม
 แลกฎหมายปกครอง การ ถ้าแลมีโทษแลคำ
 ชักทอต่อถึงผู้รักษาเมืองกรมการ ฤฯของจับว่าทำ
 การผิดต่อข้อพระราชา กำหนด กฎหมายประ การ โท
 ใต้ของชำระ รียบแลเรียกมาพิจารณา แลทำคำ
 ปฤจฉา มีใบกราบบังคมทูลพระกรุณา แลความที่
 ค้างชำระอยู่ในโรงศาลเมืองใด เมื่อการพิจารณา
 ไรผู้ร้าย แลความที่กล่าวโทษกรมการเกี่ยว
 พันไปถึง ก็เรียกมารวมฤฯแยกกัน พิจารณา
 ตัดสินได้

หนึ่ง เมื่อ จะชำระผู้ร้าย เมือง ไท กอง
 ชำระต้อง เรียกนาย กอง จับแล กรมการ สำหรับ
 เมืองนั้น มาให้รู้เห็น ในการพิจารณาด้วย
 ตลอดไป ถ้า นาย กอง จับแล กรมการ จะขอ
 คักคำหาให้การ พยาน แลคำพิพากษาคักสิน
 โทษ ในความเรื่อง ไทรายใด ผู้ชำระต้องยอมให้
 คักเทียบไว้ไว้เป็นคุ่มมือ จะชัก ขวางเสียไม่ได้

หนึ่ง การที่ จะจับชำระคักสินความ รายใด
 เมื่อใดที่ใด กอง ชำระต้องขอกส่ง แลปฤจฉา
 กับ กอง จับ แลกรมการ สำหรับเมือง ให้พร้อม

กัน จัดการ ตระเตรียมไว้พร้อมไว้ แลการที่จะ
 คักสินโทษต้องทำให้เป็นพวก เป็นหมู่เป็นคราว ๆ
 ไป อย่า ให้ สับ สัน ก้าว ก่าย แยก ย้าย ชำระคักสิน
 แต่เฉพาะตัวคนตามชอบใจ จะเลือก ทำให้
 เสียทางเสีย กระบวน แล ซากความจริงไป ถ้า
 แลการพิจารณาปรากฏแล้ว ว่าผู้ใดไม่มี
 ความผิด ก็ให้แต่ผู้ชำระทำคำสั่งให้ มีประกัน
 ไว้คอบคำคักสิน พร้อมกับคำคักสินรายใหญ่
 อย่าให้เลือก คักคักสินปล่อย แต่ตามชอบใจ คน
 เป็นอัน ซากที่เดียว

หนึ่ง ยื่นคานักโทษ ที่ต้อง จำในระหว่าง
 พิจารณาของชำระ จะมอบไว้แก่กอง จับ ฤฯ
 กรมการให้คุมขังรักษา ฤฯเรียกถอนมาให้มีผู้
 ขึ้นควบคุมแยกย้าย ฤฯรวมกัน เพื่อ อำนวยใน
 การพิจารณาอย่างใดก็ได้ แต่ถ้าเป็นคนที่ต้อง
 จับจำมา แต่ก่อน ผู้ชำระจะให้ มีประกัน ออก
 จากเรือนจำ ต้อง มีคำยังคักเป็น ถ้อย คำ
 แจง เหตุ การที่ จำเช่น เห็นควร กระ ทำนั้นให้
 ปรากฏ แลให้กอง จับรู้ เหตุ การนั้นด้วย ถ้า
 กองจับไม่เห็นชอบด้วยเหตุใด ก็ให้มีโอกาส
 ที่จะชี้แจงแจ้งความแก่ผู้ชำระได้ ถ้าผู้ชำระ
 ไม่เห็น ชอบใน ข้อคำชัก ขวางนั้น ก็ให้ปฤจฉา
 ว่ากล่าวไว้ ให้เป็น หลัก ฐาน ก่อน การที่จะ ถอด
 จะปล่อยให้มีประกันไปนั้น ึ่งทุกครั้ง ทุกคน
 แลห้าม ซาก มี ให้ผู้ใด เรียก รียบ ทรมาน สิ่งใดแก่
 ลกความแลราษฎร เป็นอันใดสิ่งใด แต่ลำพัง
 ค้อมเมื่อพิจารณา คักสินเสร็จแล้ว จึงให้คักคำ
 ฤฯธรรมเนียม แลพิไนยตามพระ ราชา กำหนด
 กฎหมาย รายตัวไป มอบให้ เจ้าพนักงานผู้
 ลงโทษ แลชำระ ของ กลางแล ทรมาน สมบัติ คัก
 ลกคัก แล ยังคัก เรียก เร่ง แก่ผู้ ที่ควร เรียก คุกไว้

เป็นหลวง ตาม พระราชกำหนด

หนึ่ง เป็นหน้าที่ ของกองชำระ จะต้อง รักษา ร้อง แลกคำ ขัดข้อง ของเจ้าพนักงาน กองจับ แลผู้รักษาเมืองกรมการ รายนาน ที่มี ความ ซักข้อง สงสัย ในทางราชการ มีคชอบที่จะได้ ประพฤติ แลกระทำราชการ จับผู้ร้าย ครั้งนี้ ทุก สิ่งทุกอย่าง แล้ว แลปลุกยา สอยไล่ด้วย พระ ราชกำหนด กฎหมาย แลอย่างธรรมเนียมประเพณี อันชอบด้วยราชการ ชัดแจ้ง ให้เป็นหลักฐาน ทาง ที่ควรประพฤติ แลกระทำ ให้ไว้ ึ่ง ทุกครั้ง ไป แล เป็นหน้าที่ ๆ จะสืบ สอย ข้อราชการ ที่เป็นไป มิใช่ขอกเข้ามาตามกรม ที่หัวเมืองเหล่านั้น ขึ้น ให้นำขึ้นกราบบังคมทูล พระกรุณาฯ เป็นเนือง นิตย์ อย่าง ซ้ำก็ เพียง เกือบ ละ ครั้ง ึ่ง เสมอไป ซ้ำยัง คำนึง ถึง วัณวันที่ ๑๘ มิถุนายน รัตนโกสินทรศก ๑๑๐

จำนวนพระสงฆ์สามเณร

ซึ่งลอบไล่พระปริยัติ ชรรมได้

ในปี ๑๐๘ ปี ๑๑๐

ในระหว่าง รัตนโกสินทรศก ๑๐๘ ๑๑๐ คือตั้งแต่วันที่ ๒๑ ธันวาคม จนถึง วันที่ ๔ มิถุนายนนี้ พระสงฆ์ที่ ทรงคุณวุฒิในพระ ปริยัติ ชรรม อันดำรง สมณะศักดิ์ ในตำแหน่ง พระราชาคณะ มีจำนวน ๔๘ องค์คือ พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระปวเรศวริยาลงกรณ์ สมเด็จพระพุทธิโชษาจารย์ อธิบดีกัสิน สัทธาชาค แลผู้ไล่ คือ ๑ พระเจ้าน้องยาเธอ กรมหมื่นวชิรญาณวโรรส ๒ พระวรวงษ์เธอ พระองค์เจ้าพระอรุณนิภาคุณากร ๓ หม่อมเจ้า

พระธรรมเทศาภา ๔ หม่อมเจ้าพระสถาพร พิริยพรต ๕ หม่อมเจ้าพระพุทธรูปยาทวีสินพันธ์ ธรรมเจดีย์ ๖ หม่อมราชวงศ์วงษ์พระราชพงษ์ปฏิ พัทธ ๗ หม่อมราชวงศ์วงษ์พระวาทานพิทักษ์ ๘ พระธรรมวโรดม ๙ พระพรหมมณี ๑๐ พระ ธรรมไตรโลก ๑๑ พระธรรมราชานุกฤติ ๑๒ พระเทพกระวี ๑๓ พระเทพมณี ๑๔ พระ โพิธิวงษ์ ๑๕ พระเทพโมฬี ๑๖ พระกิติ สารมณี ๑๗ พระอมรโมฬี ๑๘ พระเมธา ธรรมรศ ๑๙ พระญาณวิจิตร ๒๐ พระวิเชียร มณี ๒๑ พระสเมธราชจารย์ ๒๒ พระคุณวงษ์ ๒๓ พระอธิมณี ๒๔ พระราชกระวี (ถึงแก่ มรภาพในระหว่างไล่) ๒๕ พระวิสุทธิโกภณ ๒๖ พระวรญาณมณี ๒๗ พระอมรภาวิจิตร ๒๘ พระวินัยกิจโกศล ๒๙ พระธรรมกิตติ ๓๐ พระ กระวีวงษ์ ๓๑ พระยัญญโกศล ๓๒ พระศรี สมโพธิ ๓๓ พระอมรเมธาจารย์ ๓๔ พระราช มณี ๓๕ พระรัตนมณี ๓๖ พระปริยัติวงษา จารย์ ๓๗ พระประสิทธิ์ศีลคุณ ๓๘ พระสาธุศีล สังวร ๓๙ พระเนกขัมมณี ๔๐ พระวิเชียร ธรรม คุณาธาร ๔๑ พระสุวรรณวิมลศีล ๔๒ พระ ปรีชาเฉลิม ๔๓ พระธรรมวิสารท ได้ประชุม ในพระอุโบสถวัดพระศรีรัตนศาสดาราม สอย ไล่พระปริยัติชรรม พระสงฆ์สามเณร ซึ่ง คัดศึกษาพระไตรปิฎกในพระอารามต่าง ๆ ทั้งใน กรุง แลนอกกรุง โดยความเมตตาของเจ้าพนักงาน กระทรวงพระธรรมการ ซึ่งได้ รับพระบรมราช โองการโปรดเกล้าฯ ให้มีการสอยไล่ได้ จำนวน พระสงฆ์สามเณร ซึ่ง สอย พระไตรปิฎกได้ ครั้งนี้ มีรายย่อ คือ

ฝ่ายเหนือ แล้วให้ส่งขึ้นไปยังพระเจ้าน้อย
 ยาทอด กรมหมื่นสรรพสิทธิประสงค์ของชำระ
 ณเมืองนครราชสีมา ครั้นเสด็จพระราช
 ดำเนิน ออกมาประพาศณเกาะสีชัง พระยาสุรศักดิ์
 มนตรี นำรายงานจับโจรผู้ร้ายมากมายซึ่งคมทูล
 พระกรุณาทรงพระราชดำริที่เห็นว่า ถ้าจะให้คุม
 คนซึ่งต้องจับว่าเป็นผู้ร้ายในหัวเมืองตามแขวง
 ชายทะเล ขึ้นไปพิจารณาถึงเมืองนครราชสีมา
 เป็นระยะทางไกล จะไ้ความลำบาก จึงโปรด
 เกล้าฯ ให้มีข้าหลวงของชำระ ออกไปตั้ง
 ชำระผู้ซึ่งต้องจับว่าเป็นผู้ร้าย ในหัวเมืองซึ่ง
 ของจับตั้งอยู่ภายในเขตแขวงที่ใกล้เคียง พอ
 เห็นไปมาถึงกันได้ง่าย แต่ข้อบังคับสำหรับซึ่ง
 จะกำหนดตำแหน่ง แลอำนาจข้าหลวงของจับแล
 ข้าหลวงของชำระ จะมีหน้าที่แลมีอำนาจที่
 จะทำการไ้ประการใด บังหาไ้มีข้อบังคับ
 กำหนดชัดเจนไม่ จึงโปรดเกล้าฯ ให้มี
 ข้อบังคับสำหรับ ข้าหลวงของจับแลของชำระ
 ต่อไปดังนี้

การจับแลชำระผู้ร้าย ครั้นนี้โปรด
 เกล้าฯ ให้แบ่งเป็นสองชั้นคือของสืบจับแล
 ของพิจารณาตัดสินเป็นสองส่วนสองกอง แลหน้า
 ที่ของของจับนั้นจะต้องเป็นผู้ไ้สวนสืบจับแล
 บังคับผู้รักษาเมืองกรมการให้สืบจับเอาตัวผู้ที่เป็น
 หัวหน้านายของช่องสมโจรผู้ร้าย แลผู้ร้าย
 ที่เคยลงมือปล้นแย่งที่ซึ่งวิ่งราวลักลวงแลหัวไม้
 ที่มีชื่อผู้มีชื่อในการยิงฟันแทง อันเกี่ยวข้อง
 การทำการร้ายแก่ราษฎรในหัวเมืองต่าง ๆ
 ทั่วทุกตำบล มีอำนาจที่จะทำการจับจำผู้
 ที่มีเหตุควรสงสัยว่าเป็นคนร้ายไ้ทั่วทุกแห่ง
 ทุกแขวงทุกตำบล ไม่ต้องมีโทษแลโฉนดขาด

หมายผู้ใด แลมีอำนาจจะบังคับบัญชาเรียก
 ร้องให้ผู้รักษาเมืองกรมการ กำหนดอำเภอ
 หลายบ้าน แลราษฎร แจ้งความสำคัญจริงในเรื่อง
 ราวของผู้ร้ายแลการร้ายทั้งหลาย แลให้
 ช่วยแนะนำกำกับแลเพนกำลังอุดหนุน ในการ
 จับโจรผู้ร้าย แลพิจารณาสืบสาวจับตัวคนร้าย
 แลรักษาคุมจำโจรผู้ร้ายในแขวงท้องที่ไปส่งยัง
 แม่กองจับผู้ร้ายทุกกองชำระผู้ร้ายไ้โดย
 สมควรแลชอบด้วยราชการทุกประการ แต่
 การที่จะจับผู้ร้ายนั้นห้ามมิให้ทำโดยหักหาญ
 ใช้กำลังแลอาวุธ เกินกว่าความจำเป็นต้อง
 การไปเป็นอันขาดที่เค็ชวแลเมื่อไ้จับจำผู้ใดแล้ว
 นายกองจับ แลผู้รักษาเมืองกรมการ ฤ
 อำเภอ กำหนดพันนายบ้านเจ้าของท้องที่ซึ่งทำ
 ทางว่าฝ่ายละหมื่น แจ้งเหตุที่ไ้จับแลราย
 ชื่อผู้รู้เห็นว่าผู้นั้นเป็นผู้ร้ายอย่างไร แลแจ้ง
 การที่ไ้ทำแลความร้ายตัวผู้ต้องจับคนละใบส่ง
 ไปยังแม่กองจับฤกองชำระแห่งหนึ่งแห่งใด ซึ่ง
 ตั้งอยู่ใกล้ท้องที่ ๆ ไ้จับนั้นแต่ภายใน อัน
 นอกจากเวลาที่จะต้องใช้เกินทางไปมานั้น ถ้าแล
 มีโทษผู้บงกชให้ส่งตัวไปด้วย ถ้าเป็นแต่
 คำชกฤคำร้าย ฤฤคำผู้ใหญ่บ้าน ฤจับ
 ตามรับสั่งของชำระก็ให้ส่งแต่คำแจ้งการ ไม่
 ต้องส่งคืนชกแลผู้แจ้งการก่อนไ้ได้ แลห้าม
 ขาคมิให้ข้าหลวงของจับแลผู้รักษาเมืองกรม
 การ นายบ้านเรียกเอาสินทรัพย์ของผู้เป็นโทษ
 ฤผู้ต้องจับ เป็นค่าอันใดสิ่งใดเลยเป็นอันขาด
 แม้จำผู้เจ้าทรัพย์จะเต็มใจให้เองก็รับมิไ้ เว้น
 ไว้แต่ของกลางฤสิ่งของที่แม่กองจับฤกองชำระ
 จะมีคำสั่ง ประทับตราในหน้าที่บังคับให้ยึดจับ
 ไว้เป็นกลางจึงจะยึดจับไ้ แลบันคาของที่ไ้ต้องจับ

ดังนี้ ต้องมีรูป พรหมแลยานุชี มอม ให้ผู้รักษา
เมืองกรมการ ๑ นายบ้าน ๑ นายกองจับ ๑
ยึดไว้เพนพยานกั.ตัว ของ กลาง ต้องส่ง ไป พร้อม
กับตัวผู้ ต้อง จับ ของนอกนั้นต้องมอมให้
กรมการ ฎา นายบ้าน เพนผู้ พิทักษ์รักษาไว้
ข้า หลวง กอง จับ จะหิยบิ่ฎา รักษาไว้ ใช้ สอย
เองมิได้

อนึ่งข้าหลวงกองจับ ๆ เอาผู้ใดมาเองฎา
กรมการนายบ้านจับส่งมาที่ก็ แม้ผู้ต้องจับนั้น
จะไม่มีโทษ อันใดฎา จับไว้ผิดไปแต่ครู่หนึ่งยาม
เกี่ยวก็ก็ ข้าหลวงกองจับต้องลงสาระบย
บายชี รายจับทั่วทุกคน ถ้าได้ความว่าจับผิด
ตัวไป ฎาผู้ต้องจับมิได้มีโทษที่ควร จะต้องจับ
แลจำไว้ทั้งนี้ ก็ให้กองจับปล่อยตัวไปโดยเร็ว แต่
ต้อง ให้ มีผู้รับ ฎา มอมหมายแก่ นายบ้าน ของ ผู้
ต้อง จับ ให้รู้ จักสำนึกผิดแก้แค้นไว้แล้ว ทำ
ทางว่าแล้ว แจ้ง ราย การ ไปยังแม่ กอง จับฎา กอง
ชำระเหมือนอย่างคนที่ต้องจับอื่น ๆ เหมือนกัน
ถ้าผู้ต้องจับจะมีคำร้องว่า แลถึงจับฎาประการใด ๆ
ก็ให้จับจำด้อยตัวส่ง ไปกับ ทาง ว่า รายจับนั้นด้วย
อย่าให้ยึดบังบายชี แลจับปล่อยแต่โดยลำพัง
กองจับฎากรมการกำหนดกันเองเพนอันซาคที่เกี่ยว

อนึ่งบัณฑิตผู้ ต้อง จับ ที่ จะ ต้องส่งตัว ไปยัง
กองชำระนั้น ให้กองจับผูกษาหาฎากับ
กรมการ แล นาย บ้าน ทั้ง แขวง ของผู้ต้องจับนั้น
ถ้าคำหาฎาคำขัดฎาคำแจ้งความมิได้ทำข้อฉกรรจ์
มหนักโทษก็ก็ ฎา กรมการ นายบ้าน เชื่อว่าผู้ นั้น
เป็นคนมีสติถานมั่นคงอยู่ก็ก็ ข้อความที่ขัดหา
ไม่สมกับกิริยาแลความประพฤติ ของผู้ ต้อง จับ ซึ่ง
ไม่เคยปรากฏว่าเป็นคน ร้าย ก็ก็ พอควรจะให้มิ
ประณิน ไม่ต้องจำจองไว้ดังนี้ ก็ให้แต่มีประณิน

ไว้กลางตระลาการ กว่าจะได้ส่งไปยังกองชำระให้
พิจารณาถ้าแลกรมการกำหนดนายบ้านผู้ใด ละเลย
ให้ผู้ ไม่มีความผิดต้องจับจำด้อยมากมา มากกว่าการ
ที่สมควรแก่ความพลั้งพลาด ก็เป็นผู้ ที่ไม่เอาใจใส่
ในการศขทกข์ของราชฎารในท้องแขวงแห่งคนนั้น

อนึ่งบัณฑิตไทย ที่ กองจับ ได้จับ มาคุม
ขังจองจำไว้เอง ฎาให้ผู้รักษาเมืองกรมการ
รักษาไว้ก็ก็ ให้ข้าหลวงกองจับเอาใจใส่รักษา
โดยความกรณาปราณี อย่าให้ ได้ความลำบาก
เกินกว่าจำเป็นด้วยขัดขวางเครื่องหุงต้ม กิน
นอน แลการรักษาความจำเป็นของมนุษย์ทั้งปวงเพน
ดังนี้ถ้าแลมีอันเป็นเจ็บไข้ได้ทุกข์ ก็ให้ปล่อย
ผืนกันแก่ ด้วยยาแลอาการตามควร แก่กำลังจะส่ง
เคราะห์แก่กันไว้ ถ้าแลต้องตายลงด้วยความ
แตกหักฎาโรคที่เปนประจันแปลกประหลาด ก็ให้
นายผู้คุมบอกกล่าวแก่กรมการนายบ้าน ที่อยู่ใกล้
มาช่วยกัน ชินสูตรสืบตรวจ เพนพยานการบริ
สุทธิ์แก่กันให้ปรากฏ ตามความจริงว่าเปนการที่
ต้องตายโดยธรรมชาติ ฎาเพนด้วยความพลั้งพลาด
อย่าให้เปนช่อง แก่ การ อาฆาฏ ฎา เพื่อก็ดกันแก่
การพิจารณา ฎาการคร่ำหยาบช้าของผู้ซึ่งจับ
ฎาความ หิมนประมาทของผู้คุม ผู้ใช้ให้เพนที่
เลื่องฎาหวั่นหวาด แก่คนทั้ง หลายโดย การ อันใช้
เหตุได้สติ เรือง สัก ราย กว่าจะ ได้ส่งไปพ้นความ
อรัภยแห่ง คนนั้น ๆ ถ้าแลได้รับคำสั่งของ
แม่กองจับฎากองชำระให้ปล่อย ให้ส่ง ฎาให้
แยกให้ทำประการใด แต่นักโทษผู้ใดก็ให้
กระทำตามจงถ้วนดี อย่าให้เปนการหิมนประมาท
แลขัด ข้าง่วงอำนาจไว้แต่สักสิ่งสักอัน เปน
อันซาค

อีกส่วนหนึ่ง คือกองพิจารณาทัคนั้น